

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱/۲۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۳۰

تحلیلی بر الگوی گسترش کالبدی فضایی شهر یاسوج

محسن سقایی

استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور تهران

سید صادق نوروزپور مهریان

کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور اصفهان

پریسا عباسی

کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور اصفهان

کلمات کلیدی: الگوی رشد، توسعه کالبدی، مدل هلدرن، مدل شانون، یاسوج.

چکیده

یکی از موضوعات حیاتی قرن بیست و یکم برای دانشمندان شهری در ارتباط با پایداری شهر، نوع فرم شهر (فسرده‌گی یا پراکنش) و حومه‌نشینی یا نوشهرت‌شینی است. لذا آگاهی از فرم فضایی و شکل شهر می‌تواند نقش مهمی در میزان موفقیت برنامه‌ریزان شهری داشته باشد و به بهبود محیط‌های شهری کمک شایانی بنماید. هدف از این مقاله تحلیل الگوی فیزیکی گسترش شهر یاسوج می‌باشد. نوع تحقیق کاربردی و روش بررسی آن توصیفی-تحلیلی است. داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز از طریق اسناد، مجلات، کتب مرتبط با موضوع و سازمان‌های مختلف جمع آوری شده است و با استفاده از مدل‌های آنتربوی شانون و هلدرن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج حاصل از مدل شانون نشان می‌دهد که نواحی چهار گانه شهر در سال ۱۳۷۹ به صورت پراکنده بوده و در سال ۱۳۸۹ هنوز هم رشد شهر به صورت افقی و پراکنده و غیر متراکم است ولی نسبت به دوره قبل از مقدار پراکنده‌گی شهر کم شده است و هم چنین نتایج حاصل از مدل هلدرن نشان می‌دهد که در فاصله سال‌های ۱۳۴۵-۱۳۹۰ حدود ۷۸ درصد از رشد کالبدی شهر یاسوج مربوط به افزایش جمعیت و حدود ۲۲ درصد از رشد شهر مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است.

نویسنده مسئول: محسن سقایی، استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور تهران، mohsensaghaei@yahoo.com

۹۵). شهر یاسوج در دهه‌های اخیر (سالهای ۱۳۹۰-۱۳۴۵) هم از نظر جمعیت و هم از نظر وسعت از رشد سریعی برخوردار بوده است. طی فرایند سریع رشد شهری یاسوج، پدیده‌های ناخوشایندی مانند گسترش ناخواسته شهری، رشد سریع جمعیت شهری، تخطی به نواحی کشاورزی، کمبود خدمات و زیرساختهای شهری و... ظهور کرده است. به منظور رسیدن به رشد پایدار شهری، نیاز به درک چگونگی فرایند رشد شهری است. بنابرین نیاز به پیش‌بینی الگوهای رشد شهری به روشنی دقیق و کارآمد در جهت مدیریت پایدار شهری، بیش از پیش ضرورت پیدا می‌کند. با توجه به اهمیت موضوع، اینک در این پژوهش سعی بر آن است که به بررسی و شناخت الگوی رشد کالبدی-فضایی شهر یاسوج و تجزیه و تحلیل آن پرداخته شود.

۲- هدف تحقیق

یکی از کارکردهای اساسی در برنامه ریزی شهری با توجه به رشد جمعیت و کمبود امکانات زیربنایی، چگونگی و نحوه گسترش فیزیکی شهر برای جوابگویی به نیازهای فعلی و پیش‌بینی برای نیازهای آینده شهر است، که در این شهر کمتر بدان همت گماشته شده است. این امر لزوم برنامه ریزی و هدایت آگاهانه، سازماندهی اساسی و طراحی مناسب شهری را به منظور جلوگیری از به زیر ساخت و ساز رفتن زمین‌های کشاورزی افزایش داده است. هدف تحقیق حاضر، ساماندهی الگوی فیزیکی گسترش شهر یاسوج است.

۳- روش تحقیق

روش تحقیق این پژوهش ترکیبی از روش‌های تحقیق توصیفی و تحلیلی بوده است. اطلاعات مورد نیاز این تحقیق از طریق استناد، مجلات و کتب مرتبط با موضوع بدست آمده است. داده‌های موردنیاز از طریق استفاده از اطلاعات سازمان‌ها و بانک‌های اطلاعاتی جمع آوری شده است و داده‌های جمع آوری شده با استفاده از مدل‌های آنتropی شانون بین سال‌های

پس از جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵) عمده‌ترین الگوی فرم شهری، فرم شهر ماشینی بوده، که به صورت کم تراکم و گسترش حومه‌ای در عرصه‌های محیطی پخش شده و باعث شده ماشین شخصی عمده‌ترین وسیله‌ی حمل و نقل شهری شود. آثار منفی این نوع توسعه سبب گردیده است تا کشورهای پیشرفته از دهه‌ی ۱۹۷۰ در جستجوی الگوی پایدارتر شهر باشند و با گرایش به فشرده سازی فرم شهر، از طریق ترکیب کاربری‌ها و کاهش فواصل بین محل کار و زندگی گام‌های مؤثری بردارند. (رهنما و عباس زاده، ۱۳۸۵: ۱۰۲). در دهه‌های اخیر شهرهای ایران مانند بسیاری از شهرهای جهان سوم دچار تحولات چشمگیری شده‌اند، به طوری که روند رشد شهرنشینی در پی تحولات اقتصادی، اجتماعی، موجب رشد لجام گسیخته و بی‌قراره شهرهای با نقش ملی و ناحیه‌ای گردیده است (میر کنولی و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۱۵). با توجه به این که این گسترش از شهرنشینی همگام با رشد و توسعه کالبدی شهرها نبود، منجر به ساخت و سازهای بدون برنامه ریزی، گسترش مهارنشدنی شهرها و تغییرات فراوانی در ساختار فضایی شهرها گردیده است (شیرمحمدی و نقیی، ۱۳۸۶). به عبارت دیگر، این تغییرات کالبدی و تحولات فضایی شهرها، چنان سریع و شتابنده عمل کرده است که پس از دورهای کوتاه، اکنون شهرهای کشور نه تنها توانایی حفظ ویژگی‌های سنتی و اصیل خود را ندارند، بلکه اصول تازه و علمی نیز بر کالبد آن‌ها و رشد و توسعه آینده‌شان با مشکلات بسیاری همراه است (موسوی و دیگران، ۱۳۸۹: ۳۶). مطالعه الگوی شکل شهر و فضاهای شهری در دهه‌های اخیر و تحلیل ارتباط تحولات آن با تغییرات اجتماعی اقتصادی که در شهرها رخ می‌دهد، امکان بازشناسی و تبیین نقش نیروهای اجتماعی در زندگی شهری و نیز فرآیند بروز تغییر در شکل شهرها را به وجود می‌آورد. بر این اساس، رشد و گسترش شکل شهر به مانند انعکاسی از مراحل اکتشاف و تغییرات اجتماعی درون شهرها محسوب می‌شود. (مختراری ملک‌آبادی و دیگران، ۱۳۹۱: ۳۶)

استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن و ارائه الگوی گسترش مطلوب آتی آن با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن به تحلیل چگونگی گسترش شهر مرودشت پرداخته‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که شهر مرودشت تا سال ۱۳۷۵ شهر به صورت فشرده رشد کرده؛ اما از این سال به بعد رشد بدقواره شهری (اسپرال) رخ نموده که میزان آن بر اساس این مدل‌ها ۳۳ درصد بوده است. قرخلو و همکاران (۱۳۸۸) در مقاله‌ای تحت عنوان شناخت الگوی رشد کالبدی-فضایی شهر با استفاده از مدل‌های کمی (مطالعه موردی: شهر تهران) با استفاده از چهار روش درجه تجمع، درجه توزیع متعادل، تراکم و اندازه متropel به بررسی کلان شهر تهران پرداخته‌اند و نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که شهر تهران از نظر رشد و گسترش فضایی در گذشته از رشد آرام و فشردگی نسبی برخوردار بوده است، اما با شروع شهرنشینی سریع و مهاجرتهای بی رویه روستاشهری، رشد (urban sprawl) و مساحت آن بسیار سریع می‌شود، چنانکه می‌توان الگوی رشد پراکنده یا گسترش افقی بی‌رویه را برای این شهر متصور شد. البته، در سالهای اخیر گرایش به تمرکز و فشردگی در آن مشاهده می‌گردد. لطفی و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای تحت عنوان تحلیل الگوی گسترش کالبدی-فضایی شهر مراجعه با استفاده از مدل‌های کمی ضربی آنتروپی-جینی، هلدرن، تراکم به بررسی الگوی رشد کالبدی-فضایی شهر مراجعه در دوره‌های مختلف پرداخته‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که شهر مراجعه از نظر رشد کالبدی و فضایی در گذشته رشدی آرام و فشرد داشته که با شروع شهرنشینی از سال ۱۳۶۵-۱۳۵۵ رشد بی‌رویه شهری رخ داده است و تا ۱۳۸۵ توسعه و گسترش شهر به صورت پراکنده ادامه یافته است.

میرکولی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای تحت عنوان مطالعه و بررسی روند و گسترش کالبدی-فضایی شهر بابلسر با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن به تحلیل چگونگی گسترش

۱۳۷۹-۱۳۸۹ و هلدرن بین سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۴۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند، هم چنین از نرم‌افزار GIS برای ترسیم نقشه‌ها استفاده شده است.

۴- شناخت محدوده مورد مطالعه

شهر یاسوج در مختصات جغرافیایی ۵۱ درجه و ۲۱ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۴۳ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ و ۳۰ درجه و ۲۸ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۴۷ دقیقه عرض شمالی از استوا قرار گرفته است. موقع خصوصی شهر یاسوج در قسمت برآفتاب سررود در بویراحمد علیا و در نقطه تقارن و همگرایی دو رودخانه بشار در جنوب و مهریان در غرب و کوه دنا در شمال و شمال شرقی محصور شده است. پیرامون موقع نسبی، این شهر از شمال به ارتفاعات زاگرس، از طرف جنوب به کریم آباد، خلف آباد، نجف آباد، از طرف مشرق به محمود آباد علیا و از طرف شمال غربی و غرب به مهریان، شرف آباد وسطی، شرف آبادسفلی و بلکو محدود می‌شود (نوروزپور، ۱۳۹۲: ۴۶).

شکل (۱): موقعیت شهر یاسوج در استان و کشور
ترسیم کننده: نگارندگان

۵- پیشینه تحقیق

ابراهیم‌زاده و همکاران (۱۳۸۸) در مقاله‌ای تحت عنوان تحلیلی بر الگوی گسترش کالبدی فضایی شهر مرودشت با

پاسخگوی تحولات و پیامدهای حاصله نبوده، نوعی شهرسازی ناندیشیده و ناموزون در حال وقوع است. چنین شکلی از توسعه، الگویی از یک شهر بیمار است که انسجام کالبدی-فضایی خود را از دست داده است.

وظیغه‌شناس (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان تحلیل و ارزیابی الگوی گسترش شهر بناب، با بهره‌گیری از مدل هلدرن و آنتروپی شانون به تحلیل چگونگی گسترش کالبدی-فضایی این شهر پرداخته شده است. بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد که ۳۶ درصد از رشد فیزیکی شهر در فاصله سال‌های ۱۳۵۵ تا ۸۵ مربوط به رشد جمعیت بوده و ۶۴ درصد مربوط به رشد افقی شهر در سال ۱۳۸۵ می‌باشد که به کاهش تراکم ناچالص جمعیت و افزایش سرانه ناچالص زمین شهری منجر گردیده است که علت آن عدم نظارت و کنترل مدیران شهری و نداشتن طرح و برنامه‌های مدون جهت گسترش فیزیکی شهر بوده است.

۶- مبانی نظری

رشد شتابان شهرنشینی باعث عدم انسجام در ساختار فضایی و قطبی شدن یک یا چند کانون شهری شده است. این تغییرات نحوه چیدمان کاربری‌ها در شهر، تراکم ساختمنی و جمعیتی، شبکه حمل و نقل را شامل می‌شود (Rodrigue et al., 2009:57). رشد فضایی هر شهر به صورت گسترش افقی و رشد فیزیکی یا رشد عمودی می‌باشد. هر کدام از این روش کالبدی متفاوت و جداگانه از دیگری ایجاد می‌نماید. رشد فیزیکی به شکل افزایش محدوده شهر یا به اصطلاح گسترش افقی ظاهر می‌گردد و رشد عمودی به صورت درون ریزی جمعیت شهری و الگوی رشد شهر فشرده نمایان می‌شود. در اینجا سه گروه از الگوهای رشد شهری را معرفی می‌نماییم.

۷- ۱- الگوی رشد افقی شهر

گسترش افقی شهر اصطلاحی است که در نیم قرن اخیر به شکل اسپرال در ادبیات پژوهش‌های شهری وارد شده است و

کالبدی-فضایی این شهر پرداخته است. نتایج حاصل از مدل آنتروپی شانون که در طی سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۹ انجام شده، نشان می‌دهد الگوی گسترش شهر، خطی می‌باشد و بر اساس مدل هلدرن ۶۰ درصد از رشد فیزیکی شهر در فاصله سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵ مربوط به رشد جمعیت بوده و ۴۰ درصد مربوط به رشد افقی اسپرال شهر می‌باشد که این عامل نتیجه عدم نظارت و کنترل مدیران شهری و نداشتن طرح و برنامه‌ای مدون جهت گسترش فیزیکی شهر بوده است. وارثی (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان تحلیلی بر عوامل خوش شهری و رشد فیزیکی شهر گناباد با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن پرداخته که نتایج به دست آمده از مدل آنتروپی شانون نشان می‌دهد که طی ده سال اخیر گسترش فیزیکی شهر گناباد کمتر شده است، با این حال گسترش این شهر همچنان بصورت پراکنده و غیر مترافق بوده است. به کار گیری مدل هلدرن در مورد شهر گناباد نشان می‌دهد که در فاصله سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵ حدود ۵۱ درصد از رشد فیزیکی شهر، مربوط به رشد جمعیت و ۴۹ درصد دیگر مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است که به کاهش تراکم ناچالص جمعیت و افزایش سرانه ناچالص زمین شهری منجر گشته است.

پور محمدی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان تحلیلی بر الگوی توسعه ناموزون تبریز الگوی توسعه ناموزون تبریز را با استفاده از مدل هلدرن در خلال سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵ در گستره فضایی آن مورد بررسی قرار داده است که نتایج بررسی و تحلیل فرایند توسعه کلانشهر تبریز در نیم قرن اخیر، گویای این واقعیت است که شهر با روند توسعه ناموزون درونی روبه روست. فضاهای باز و بویژه فضاهای سبز، باغ‌ها و اراضی کشاورزی اطراف آن، بیش از پیش در معرض تداخل با کاربری‌های دیگر و نهایتاً تخریب قرار گرفته و به لحاظ جمعیت پذیری، همواره بر تراکم‌های انسانی و ساختمنی آن، افزوده می‌شود، تاجیی که طرح‌ها و پروژه‌های شهرسازی

شهری (56: Zagorskas & et al, 2007). با افزایش تراکم ساختمانی و تراکم فعالیت‌ها و تغییر در فرم ساخت شهر می‌توان از توسعه بی‌رویه شهرافقی جلوگیری کرد (Bertone & M.Jenks, 1994:54). افزایش تحرک و پویایی در اثر افزایش حمل و نقل عمومی و ایجاد نشاط اجتماعی با اختلاط کاربری‌ها نام برد، (Turkis & et al, 2006:187).

امروزه موضوع محوری بیشتر سمینارهای شهری در کشورهای توسعه یافته است. سابقه‌ی کاربرد این اصطلاح به اواسط قرن بیستم باز می‌گردد؛ زمانی که در اثر استفاده بی‌رویه از اتومبیل شخصی و توسعه‌ی سیستم بزرگراه‌ها، بسط فضاهای شهری در امریکا رونق گرفت (HeSS, 2001, 4). توسعه و گسترش شهر با اشغال سطح زمین و فضای بیشتر انجام می‌گیرد. مشکلات شهری همانند تراکم ترافیک، آلودگی هوا، آلودگی صوتی، اتلاف وقت و... با گسترش پهندشتی شهر کاهش می‌یابد. (حسن‌زاده رونیزی، ۱۳۸۷: ۳۴).

پژوهشگران چنین الگوی را توسعه‌ای کم تراکم و ناپیوسته می‌دانند که به طرف پنهانه‌های خارج از محدوده و نواحی حومه‌ی شهری گسترش می‌یابد (Wassmer, 2002:3). مقوله رشد شهری به صورت پراکنده از زمان سکونت جمعی انسان بر روی زمین و تشکیل دولت شهرهای اولیه وجود داشته است (حیدری، ۱۳۹۱: ۷۱). پراکنده‌گی شهری دارای ابعاد مختلفی است که مقادیر پایین در هر یک از این ابعاد می‌تواند بیانگر توسعه‌ی پراکنده‌تر باشد (Glaster, 2001, 687).

۲-۷ الگوی رشد فشرده

الگوی فشرده در شهر سطوح کمتری از زمین را اشغال می‌کند، به ارتقاء کیفیت زندگی در جامعه، تنوع طراحی، توانمند سازی اقتصاد و ترقی مسائل زیست محیطی، افزایش سلامتی عمومی، تنوع و گوناگونی مسکن و فراهم آوردن شیوه‌های حمل و نقل مختلف می‌انجامد و می‌تواند دسترسی را افزایش داده و به کاهش سفرها و در نتیجه کاهش ترافیک و آلودگی‌ها منجر می‌شود (رهنما و عباس‌زاده، ۱۳۸۵: ۱۰۸).

از جمله مزایای شهر فشرده، می‌توان از نزدیک‌تر کردن امکانات و فرصت‌های کار و اوقات فراغت به هم‌دیگر و در نهایت صرفه‌جویی در مصرف سوخت و استفاده‌ی بیشینه از زمین‌های شهری و محافظت از اراضی کشاورزی و نوسازی ساختمانهای فرسوده و اراضی متروکه، روش‌آبی حاشیه‌های

۳-۷ الگوی رشد هوشمند شهری

از مروجان تفکر رشد هوشمند شهر می‌توان از "سازمان حفاظت محیط‌زیست آمریکا" و "انجمن برنامه‌ریزی آمریکا" اشاره کرد. انجمن برنامه‌ریزی امریکا رشد هوشمند شهر را مستلزم بر ترکیبی از تجربه‌های موفق برنامه‌ریزی، مقررات و توسعه تعريف می‌کند، که از اهداف آن کاهش توسعه بی‌رویه، بازیافت زمین، حفاظت از محیط زیست و در نتیجه ایجاد واحدی‌های همسایگی مطلوب است. (ضرایی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۰). رشد هوشمند استراتژی‌های مختلفی را شامل می‌شود که نتایج این استراتژی‌ها دسترسی بیشتر و سیستم‌های حمل و نقل چندگانه است رشد هوشمند روشی پیشنهادی برای اصلاح پراکنده‌گی است (Litman, 2005, 21). رشد هوشمند شهری مجموعه‌ای از برنامه‌ریزی، نظم‌دهی و شیوه‌های توسعه که در آن از فرم ساختمان فشرده، توسعه درون افرا و تعدل در استاندارهای خیابان و پارکینگ از زمین موثرتر استفاده می‌شود است (Clarke et all, 2006:100).

بافت کالبدی شهری‌باشوج

سیمای موجود شهری‌باشوج که حاصل روند شکل‌گیری و گسترش از سال ۱۳۴۳ تاکنون است، در ابتدا با الحاق رسته‌های زیر تل حسنعلی زیر تل بهرام و ساختمان رشیدیه در طی سال‌های ۱۳۴۵ تا ۵۵، محمودآباد سفلی، تل زالی، دولت آباد و بنسنجان در طی دهه ۱۳۵۵ تا ۶۵ و شرف آباد وسطی، علیا و سفلی در طی سال‌های ۱۳۶۵ تا ۷۰ گسترش

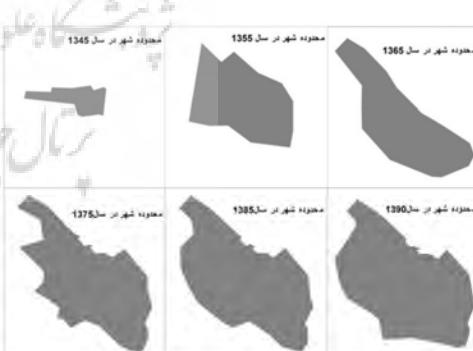

شکل (۳): رشد کالبدی فضایی شهر یاسوج (۱۳۴۵-۱۳۹۰)
منبع: سازمان مسکن و شهرسازی ترسیم کننده: نگارندگان

یافته و باعث حفظ ویژگی‌های فضایی و ارتباطی غالب روستایی گردیده است (شکل ۲). بافت روستایی و قدیمی شهر یاسوج با شکل گیری و پیدایش شهر عجین است. سایر قسمت‌های شهر اغلب دارای شبکه‌های شترنجی هستند بنابراین روند شکل گیری انواع بافت شهری را می‌توان درسه گروه تقسیم‌بندی کرد: بافت ابتدایی و قدیمی، بافت شترنجی، بافت‌های روستایی ادغام شده در شهر (سازمان مسکن و شهرسازی، ۱۳۸۳: ۱۳۸۳). جمعیت این شهر در سال ۱۳۵۵ به ۴۵۲۴ نفر رسیده است. جمعیت شهر یاسوج پس از طی یک دوره ده ساله در سال ۱۳۶۵ به ۲۹۹۹۱ نفر رسیده است. در سال ۱۳۷۰ جمعیت شهر یاسوج به ۴۸۹۵۸ نفر و پس از آن در سال ۱۳۷۵ به ۶۹۱۳۳ نفر رسید. با توجه به اطلاعات گردآوری و دسته‌بندی شده، چنین استنباط می‌گردد که شهر یاسوج دوره اوج رشد جمعیت را طی کرده و به مرور به سمت ثبات و تعادل جمعیتی پیش می‌رود که بر مبنای این ثبات و تعادل جمعیتی می‌توان به ارائه برنامه و برنامه‌ریزی عقلایی پرداخت. (سازمان مسکن و شهرسازی، ۱۱۵: ۱۳۸۳). در سرشماری سال ۱۳۸۵ جمعیت شهر یاسوج به ۱۰۰۵۴۴ نفر و در آخرین سرشماری (۱۳۹۰) جمعیت شهر یاسوج به ۱۰۸۵۰۵ نفر رسیده است (سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویراحمد، ۱۳۹۰).

۷- تحلیل الگوی کالبدی شهر یاسوج
به منظور تحلیل شکل شهر و برنامه‌ریزی برای چگونگی گسترش فیزیکی آتی آن، گرچه مدل‌های مختلفی همچون مدل آنتروبی شانون، هلدرن، ضرب موران، ضرب گری و مانند آینها به بررسی سنجش فرم شهری می‌پردازند؛ با این حال به رغم اینکه ضرایب موران و گری به طور بالقوه براساس ساخت فضایی تمرکز را از پراکندگی مشخص می‌سازند، اما تفسیر آنها گاهی پیچیده است (Anseline, 1995: 44) با توجه به همه آینها، در این مقاله از دو مدل آنتروبی شانون و هلدرن کمک گرفته شده است.

۱-۹ مدل آنتروبی شانون
مدل آنتروبی شانون یکی از مدل‌هایی است که بیشتر برای تجزیه و تحلیل چگونگی گسترش ساختار شهر و تعیین پدیده رشد بی‌قواره شهری استفاده می‌گردد. ساختار کلی این مدل به شرح زیر است (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۲۹).

شکل (۲): رشد کالبدی فضایی شهر یاسوج (۱۳۴۵-۱۳۹۰)
منبع: سازمان مسکن و شهرسازی ترسیم کننده: نگارندگان

۱/۳۸۶۲ محاسبه شده است. با توجه به این که مقدار آنتروپی شهر یاسوج در سال ۱۳۷۹ برابر ۱/۳۸۱۶ بوده است. نزدیک بودن مقدار آنتروپی به مقدار حداکثر (۱/۳۸۶۲) نشانگر رشد پراکنده شهر است. در عین حال، با توجه به این که مقدار آنتروپی محاسبه شده شهر یاسوج در سال ۱۳۸۹، برابر ۱/۳۲۷۸ است. نشان می‌دهد گرچه در این دوره رشد شهر، نسبت به دوره قبل از مقدار پراکنده‌گی شهر کم شده است، اما با توجه به نزدیکی آن به مقدار حداکثر (۱/۳۸۶۲) هنوز هم رشد شهر به صورت افقی و پراکنده و غیر مترکم است.

۹-۲ مدل هلدرن

یکی دیگر از روش‌های اساسی برای مشخص نمودن رشد بی قواره (اسپرال) شهری، استفاده از روش «هلدرن» است. این مدل اولین بار توسط جان هلدرن در سال ۱۹۹۱ برای محاسبه تعیین نسبت رشد افقی شهر و رشد جمعیت به کار گرفته شد وی در این روش از فرمول سرانه ناخالص زمین استفاده کرده است (Beck & Others, 2003: 102). با استفاده از این روش می‌توان مشخص نمود چه مقدار از رشد شهر ناشی از رشد جمعیت و چه مقدار ناشی از رشد بی قواره شهری بوده است. مراحل معادلات این مدل به شرح زیر است (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۳۱).

$$\ln \left(\frac{\text{سرانه ناخالص پایان دوره}}{\text{سرانه ناخالص آغاز دوره}} \right) = \ln \left(\frac{\text{جمعیت پایان دوره}}{\text{جمعیت آغاز دوره}} \right) + \ln \left(\frac{\text{سرانه ناخالص آغاز دوره}}{\text{سرانه ناخالص پایان دوره}} \right) \quad (\text{رابطه } ۲)$$

(و سعی شهر در پایان دوره) / (و سعی شهر در آغاز دوره)

به عبارت دیگر (رابطه ۲) نسبت لگاریتم طبیعی جمعیت پایان دوره به آغاز دوره به علاوه نسبت لگاریتم طبیعی سرانه ناخالص پایان دوره به آغاز دوره برابر با نسبت لگاریتم طبیعی و سعی شهر در پایان دوره به آغاز دوره خواهد بود. در مورد شهر یاسوج متغیرهای مدل هلدرن بدین شرح جای گذاری می‌شود

$$H = - \sum_{i=1}^n P_i \times \ln(P_i) \quad (\text{رابطه } ۱)$$

که در آن:

H : مقدار آنتروپی شanon، P_i نسبت مساحت ساخته شده (تراکم کلی مسکونی) منطقه I به کل مساحت ساخته شده مجموع مناطق و n مجموع مناطق است. ارزش مقدار آنتروپی شanon از صفر تا $\ln(n)$ است، که در آن مقدار صفر بیان گر توسعه فیزیکی خیلی مترکم (فسرده) است؛ در حالی که مقدار $\ln(n)$ بیانگر توسعه فیزیکی پراکنده شهری است. در واقع زمانی که ارزش آنتروپی از مقدار $\ln(n)$ بیشتر باشد، رشد بی قواره شهری (اسپرال) اتفاق افتاده است.

محاسبه ارزش آنتروپی نواحی چهارگانه شهر یاسوج در سال ۱۳۷۹

ناحیه	مساحت (He)	P_i	$\ln(p_i)$	$P_i * \ln(p_i)$
۱	143	0.2755	- 1.2891	0.3551
۲	111	0.2139	- 1.5422	0.3298
۳	137	0.2640	- 1.9918	0.3515
۴	128	0.2466	- 1.3999	0.3552
جمع	519	1	-6.223	1.3816

منبع: محاسبات نگارندگان

$$H=1.3816$$

$$\ln(n)=1.3862$$

محاسبه ارزش آنتروپی نواحی چهارگانه شهر یاسوج در سال ۱۳۸۹

ناحیه	مساحت (He)	P_i	$\ln(p_i)$	$P_i * \ln(p_i)$
۱	113	0.1192	-2.1269	0.1535
۲	244	0.2574	-1.3571	0.3493
۳	275	0.2901	-1.2375	0.3589
۴	396	0.3333	-1.0987	0.3661
جمع	948	1	-5.8202	1.3278

منبع: محاسبات نگارندگان

$$H=1.3278$$

$$\ln(n)=1.3862$$

با توجه به بررسی نسبت رشد پراکنده واقعی نواحی چهارگانه شهر یاسوج، از آنجا که حد نهایی برای آنتروپی ۴ معادل

دوره رشد شهر، نسبت به دوره قبل از مقدار پراکندگی شهر کم شده است، اما با توجه به نزدیکی آن به مقدار حداکثر (۱/۳۸۶۲) هنوز هم رشد شهر به صورت افقی و پراکنده و غیر متراکم است. نتایج حاصل از مدل هلدرن در مورد شهر یاسوج نشان می دهد که در فاصله سال های ۱۳۴۵-۱۳۹۰ حدود ۷۸ درصد از رشد کالبدی شهر یاسوج مربوط به افزایش جمعیت و حدود ۲۲ درصد از رشد شهر مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است.

۹- پیشنهادات

از ره یافته هایی که به جلوگیری از گسترش فیزیکی بی رویه شهر کمک می نماید، می توان به گسترش درون بافتی شهر، گسترش فرهنگ عمومی سازی شهر و بالاخره فراهم کردن امکانات رفاهی در روستاها برای جلوگیری از مهاجرت روستائیان به شهر اشاره کرد.

کنترل بیشتر بر محدوده های شهری: یکی از علل اصلی پراکنش افقی بی توجهی و عدم برنامه ریزی برای چگونگی گسترش و توسعه شهر توسط سازمانهای مربوطه و برنامه ریزان یا عدم اجرای طرحهای مربوطه است. بنابراین، سازمان های شهری مانند شهرداری باید از رشد بدون برنامه و بدون جهت شهر که اغلب توسط سوداگران و بورس بازان زمین انعام می شود، جلوگیری نمایند و با اعمال مقررات سفت و سخت قانونی منوعیت ساخت و ساز در محدوده اراضی جنگلی و کشاورزی و با پایین دنی به آن از طرف مدیران شهری، مانع تخریب این اراضی شوند.

ایجاد مجتمع های مسکونی در نواحی با تراکم کم به عنوان راه حل اساسی برای حل مشکل مسکن شهری و محدود کردن گسترش فیزیکی شهر و جلوگیری از ساخت و ساز در اراضی کشاورزی با هدف حفظ زمین های بالارزش کشاورزی قلمداد می شود بر این اساس، استقرار مازاد جمعیت در فضاهای خالی و محدوده شهر، نیازمند برآورده ساختن نیازهای معقول و منطقی ساکنان شهر و همچنین آسیب

$$\ln\left(\frac{108505}{931}\right) + \ln\left(\frac{168.6}{47.2}\right) = \ln\left(\frac{1830}{44}\right)$$

$$\ln(116.5467)+\ln(3.5720)=\ln(41.5909)$$

$$4.7582+1.2731=3.7278$$

$$\frac{4.7582}{6.0313} + \frac{1.2731}{6.0313} = \frac{6.0313}{6.0313}$$

$$0/78+0/22=1$$

نتایج حاصل از مدل هلدرن در مورد شهر یاسوج نشان می دهد که در فاصله سال های ۱۳۴۵-۱۳۹۰ حدود ۷۸ درصد از رشد کالبدی شهر یاسوج مربوط به افزایش جمعیت و حدود ۲۲ درصد از رشد شهر مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است

۸- نتیجه گیری

مدیران و برنامه ریزان شهری می باید به منظور هدایت و توسعه پایدار شهری، از الگوی گسترش فیزیکی و فضایی موجود شهرها شناخت کافی داشته باشند. شهر یاسوج یکی از شهرهای نوبای کشور است که به گواه تاریخ کمتر از ۵۰ سال عمر دارد عامل اصلی پیدایش، تکوین و رشد این شهر نتیجه تأثیر مستقیم تصمیمات سیاسی و اراده دولت بوده است. محله بازار یاسوج به عنوان هسته اولیه شهر، نقش بسیار مهمی در رشد و توسعه شهر داشته است. به طوری که رشد کالبدی شهر در اطراف این محله تا جانی که امکانات طبیعی اجازه طبیعی اجازه داده صورت گرفته است. نتایج حاصل از مدل شanon نشان می دهد که با توجه به بررسی نسبت رشد پراکنده واقعی نواحی چهارگانه شهر یاسوج، از آنجا که حد نهایی برای آنتروپی ۴ معادل ۱/۳۸۶۲ محاسبه شده است. با توجه به این که مقدار آنتروپی شهر یاسوج در سال ۱۳۷۹ برابر ۱/۳۸۱۶ بوده است. نزدیک بودن مقدار آنتروپی به مقدار حداکثر (۱/۳۸۶۲) نشانگر رشد پراکنده شهر است. در عین حال، با توجه به این که مقدار آنتروپی محاسبه شده شهر یاسوج در سال ۱۳۸۹، برابر ۱/۳۲۷۸ است. نشان می دهد گرچه در این

۸- رضازاده، راضیه و میراحمدی، مهرداد، (۱۳۸۷)، تحلیل و پیشینی الگوهای فضایی زمانی رشد شهر مشهد، مجله مشهد پژوهی، سال اول، شماره ۱.

۹- رهنما، محمد رحیم و عباس زاده، غلام رضا (۱۳۸۷) اصول، مبانی و مدل‌های سنجش شکل کالبدی شهر، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، چاپ اول.

۱۰- رهنما، محمدرحیم و عباس زاده، غلام رضا (۱۳۸۵)، مطالعه تطبیقی سنجش درجه براکنش / فشردگی در کلان شهرهای سیدنی و مشهد، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، شماره ۱۶.

۱۱- سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویر احمد (۱۳۹۰)، معاونت برنامه ریزی استان کهگیلویه و بویر احمد.

۱۲- شیرمحمدی، حمید و تقیی، فریدون، (۱۳۸۶)، توسعه کالبدی شهر چالوس با در نظر گرفتن اثرات زیست محیطی به کمک نشریه همیت شهر، شماره ۱، سال اول GIS.

۱۳- ضرابی، اصغر و محمدی، جمال و وارثی، حمیدرضا، (۱۳۹۰)، تحلیل فضایی شاخص‌های رشد هوشمند شهری مطالعه موردي: اصفهان، مجله پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۷.

۱۴- قرخلو، مهدی، زنگنه شهر کی سعید (۱۳۸۸)، شناخت الگوی رشد کالبدی - فضایی شهر با استفاده از مدلهای کمی مطالعه موردي: شهر تهران، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی سال ۲۰، شماره پیاپی ۳۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۸، صص ۱۹-۴۰.

۱۵- لطفی صدیقه، منوچهری میاندوآب، ایوب، آhar، حسن (۱۳۹۲)، تحلیل الگوی گسترش کالبدی - فضایی شهر مراغه با استفاده از مدل‌های کمی، نشریه علمی پژوهشی جغرافیا و برنامه ریزی، سال ۱۷ شماره ۴۳، صص ۱۹۱-۲۳۲.

۱۶- مختاری ملک آبادی، رضا و اجزاء شکوهی، محمد و قاسمی، یاسر (۱۳۹۱)، تحلیل الگوی گسترش شهر بهشهر براساس مدل‌های کمی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، سال سوم، شماره هشتم.

۱۷- مسکن و شهرسازی (۱۳۸۳)، سازمان مسکن و شهرسازی استان کهگیلویه و بویر احمد، طرح جامع و حوزه نفوذ و توسعه

۱۸- موسوی، میرنجف و سعیدآبادی، رشید و فهر، رسول، (۱۳۸۹)، مدل سازی توسعه کالبدی و تعیین مکان بهینه GIS اسکان

ندیدن کیفیت زندگی آنهاست؛ در غیر این صورت، توسعه نامناسب باعث به مخاطره افتادن رفاه، آسایش و سلامتی شهر وندان می‌گردد.

گسترش توسعه عمودی شهر باعث جلوگیری از خطی شدن توسعه شهر در آینده شده و از هزینه‌های اضافی جهت ایجاد تأسیسات زیربنایی کاسته خواهد شد.

تمرکز فعالیت‌های محلی در محلات و در نتیجه بالا رفتن کیفیت زندگی.

تشویق شهر وندان به مشارکت پایدار در تصمیمات مربوط به توسعه.

منابع

۱- ابراهیم زاده آسمین، حسین و ابراهیم‌زاده، عیسی و حبیبی، محمدعلی، (۱۳۸۹)، تحلیلی بر عوامل گسترش فیزیکی و رشد اسپرال شهر طبس پس از زلزله با استفاده از مدل آنتروپی هلدرن، مجله جغرافیا و توسعه.

۲- ابراهیم زاده عیسی، رفیعی، قاسم (۱۳۸۸)، تحلیلی بر الگوی گسترش کالبدی فضایی شهر مرودشت با استفاده از مدل‌های آنتروپی.

۳- پورمحمدی، محمدرضا، جام کسری محمد، (۱۳۹۰)، تحلیلی بر الگوی توسعه ناموزون تبریز، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۲۵، شماره ۱۰۰، بهار

۴- حسن زاده رونیزی، مریم (۱۳۸۷)، تحلیل ساختار فضایی شهر شیراز با تکیه بر مدل آلن برتو، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد.

۵- حسینی، سیدعلی و ویسی، رضا و محمدی، مریم (۱۳۹۱)، پنهانی بندی جغرافیایی محدودیت‌های توسعه کالبدی شهر رشد با، چهارمین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری، مشهد.

۶- حکمت نیا، حسن و موسوی، میر نجف (۱۳۸۵)، کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای، تهران: انتشارات علم نوین.

۷- حیدری، اکبر (۱۳۹۱)، تحلیل فضایی - کالبدی توسعه آتی شهر سفر با تأکید بر شاخص‌های رشد هوشمند با استفاده از مدل آنتروپی شانون، مجله جغرافیا و توسعه شهری، شماره ۲۰.

- جمعیت شهر سردشت تا افق ۱۴۰۰ به روش دلفی و منطق بولین در محیط مجله مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، شماره ششم، سال دوم ۱۹
- ۱۹- میرکتویی جعفر، قدمی مصطفی، محمدیان بهمنیری مقصومه، محمدی سحر (۱۳۹۰)، مطالعه و بررسی روند و گسترش کالبدی - فضایی شهر بابلسر با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن، چشم انداز جغرافیایی (مطالعات انسانی)، سال ششم، شماره ۱۶، صفحات ۱۱۵-۱۳۳
- ۲۰- میرکتویی، جعفر و قدمی، مصطفی و محمدیان بهمن میری، مقصومه و محمدی سحر (۱۳۹۰)، مطالعه و بررسی روند و گسترش کالبدی - فضایی شهر بابلسر با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن، مجله چشم انداز جغرافیایی (مطالعات انسانی)، سال ششم، شماره ۱۶.
- ۲۱- نوروزپور مهریان، سید صادق (۱۳۹۲)، تحلیلی بر توزیع و مکان یابی کاربری قضای سبز شهری (نمونه موردی شهر یاسوج)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور اصفهان.
- ۲۲- وارثی حمیدرضا، رجایی جزین عباس، قنبری محمد (۱۳۹۱)، تحلیلی بر عوامل خوش شهری و رشد فیزیکی شهر گناباد با استفاده از مدل‌های آنتروپی و هلدرن، آمیش سرزمین، سال چهارم، شماره ششم، بهار و تابستان ۹۱، صفحات ۷۹-۱۰۰
- ۲۳- وظیفه شناس، رسول، خلیجی محمدعلی، پاشاپور حجت‌الله، (۱۳۹۲)، تحلیل و ارزیابی الگوی گسترش شهر بناب، همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار
- ۲۴- Anderson, W.P., Kanaroglou, P.S. and Miller, E.J. (1996) Urban form, energy and the environment: a review of issues, evidence and policy, *Urban Studies*, 33(1), pp7-35
- 25- Anselin, L., 1995, Space Stat Version 1.80 Users' Guide, University of Illinois, UrbanaChampaign, IL.
- 26- Beck, R, Leon Kolankiewicz, & Steven A, Camarota (2003); Outsmarting Smart Growth, Immigration, and the Problem of Sprawl, Washington, Center for Immigration Studies